Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1277/2020
17.11.2020. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Веска Крстајића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саве Николића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву 5К 168/20 од 08.07.2020. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 115/20 од 17.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 17.11.2020. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саве Николића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву 5К 168/20 од 08.07.2020. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 115/20 од 17.09.2020. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ.**

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Смедереву 5К 168/20 од 08.07.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени за време од једне године не учини ново кривично дело. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 115/20 од 17.09.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Смедереву 5К 168/20 од 08.07.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Сава Николић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) и 8) и става 2. тачка 1) ЗКП и члана 439.

тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног АА ослободи одговорности да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа која је одржана без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док је захтев браниоца окривљеног у преосталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости указује да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је у другостепеном поступку наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења на дан 18.09.2020. године.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оценио је као неосноване.

Наиме, имајући у виду време извршења предметног кривичног дела из члана 121. став 1. КЗ – 18.09.2010. године и казну прописану за исто – казна затвора од 6 месеци до 5 година, то би апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног наступила протеком дана 18.09.2020. године, у смислу одредби члана 103. став 1. тачка 4) и члана 104. тачка 6) КЗ, дакле, после доношења другостепене пресуде Вишег суда у Смедереву Кж1 115/20 од 17.09.2020. године, чијим доношењем је овај кривични поступак правноснажно окончан.

Сходно изнетом правноснажне пресуде које се побијају поднетим захтевом за заштиту законитости нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер у тренутку доношења другостепене пресуде у поступку по жалби (17.09.2020. године), још увек није заступила апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за кривично дело из члана 121. став 1. КЗ за које је правноснажно оглашен кривим, а које је извршено дана 18.09.2010. године.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у преосталом делу је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Поред изнетог, образлажући повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, бранилац оспорава чињеницу, да је другостепени суд одлучујући у поступку по жалби, за тако кратко време могао да донесе одлуку о истој и то наводима да су списи предмета нижестепеног суда дана 17.09.2020. године примљени у Виши суд у Смедереву, да је предмет већан и решен дана 17.09.2020. године, односно истог дана. Такође указује, а везано за повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на расподелу предмета у Вишем суду у Смедереву, обзиром да је предмет Кж1 115/20 додељен у рад судији Слађани Бојковић, а да је другостепену пресуду донело сасвим друго веће. Међутим, изнети наводи не представљају по ставу Врховног касационог суда повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, а како то бранилац окривљеног погрешно нумерише у поднетом захтеву.

Такође, бранилац у захтеву за заштиту законитости нумерише повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а због које повреде закона је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП и као незаконити доказ означава налаз и мишљење судског вештака др.Ђорђа Цигановића. Међутим, образлажући наведену повреду, бранилац оспорава налаз и мишљење судског вештака и то наводима да је вештак вештачио околности које нису потврђене медицинском документацијом, без налаза лекара или било каквог извештаја од дана критичног догађаја, да вештак није чак ни видео руку оштећеног, нити је снимио, те извлачи закључак да се цео налаз и мишљење заједно са допунским налазом и мишљењем налази у домену шпекулације и нагађања. На описани начин, бранилац окривљеног оспорава погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, везано за налаз и мишљење вештака др. Ђорђа Цигановића, као и за повреде оштећеног настале критичном приликом.

Бранилац окривљеног, у поднетом захтеву за заштиту законитости нумерише и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а која повреда закона је такође законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, и напред наведену повреду закону бранилац образлаже оспоравајући чињенично стање утврђено правноснажним пресудама и то наводима да се из приложене медицинске документације види да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело, обзиром на претходно здравствено стање оштећеног као и чињеницу да је спорну повреду оштећени имао и раније и да се иста није догодила критичном приликом 18.09.2010. године.

Оспоравајући погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, у погледу механизма настанка повреде, врсте и тежине повреда оштећеног, као и узрочно последичне везе, оспоравајући налаз и мишљење судског вештака као и медицинску документацију у списима предмета, бранилац окривљеног, износи своју верзију догађаја и своје чињеничне закључке другачије од оних утврђених у правноснажним пресудама, и на таквим чињеничним закључцима износи сопствени став да, у конкретном случају, дело које је окривљеном стављено на терет исти није извршио.

На описани начин, по ставу Врховног касационог суда, бранилац оспорава погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно указује на повреду закона из члана 440. ЗКП, а која повреда закона, није дозвољен разлог, у смислу члана 485. став 4. КП, за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, због чега је овај суд, захтев браниоца, у напред наведеном делу, оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног у уводу и у образложењу захтева за заштиту законитости нумерише и повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), при чему обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона је реч, већ и указивање на то у чему се она конкретно састоји.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости само се формално позива на повреду закона због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца – повреда кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, али не образлаже у чему се ова повреда закона састоји, односно не образлаже због чега сматра да нижестепеним одлукама није решен предмет оптужбе, због чега, по налажењу овог суда, захтев за заштиту законитости у овом делу нема прописан садржај, у смислу члана 484. ЗКП, с обзиром да Врховни касациони суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се огледа истакнута повреда закона.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић